

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCXCIV. De Cæna in domo Simonis Leprosi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

MEDITATIO CCCXCIV.

De Cæna in domo Simonis Leprosi.

Matth. 26. v. 6. Marc. 14. v. 3. Joan. 12. v. 1.

PUNCTUM I. *JESVS* ante sex dies Paschæ venit Bethaniam (Jerosolymis digressus) ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit *JESVS*. Fecerunt autem ei cænam ibi (scilicet sequenti die Sabbati, pridie Dominicæ Palmarum: nec abludit ab hoc tempore Matthæus, quamvis per histerologiam prius referat Christi de sua Morte Vaticinium, quod postea contigit, scilicet die Martis, duorum tantum dierum intervallo Mortem Christi præcedentis) *Et Martha ministrabat.* (quamvis in domo aliena, nempe Simonis Leprosi, teste Matthæo, sed probabiliter vicinâ; & vel vicinitati, vel precibus sui vicini, vel Christi studiosæ Charitati id obsequium, tanquam perita coqua, tribuens) *Lazarus verò unus erat ex discumbentibus cum eo. Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici pretiosi, & unxit Pedes JESV, & extersit Pedes ejus capillis suis: & domus impleta est ex odore unguenti.* Joan. 12. v. 1.

Confidera inprimis in Martha pulchrum Humilitatis Exemplum, quòd Virgo nobilis & dives, in domo etiam aliena, Fratrem suum mensæ cum Christo assidente, non dedignata sit mensæ ministerium subire, minime vile, nec Nobilibus Natalibus suis indignum reputans, quod Christo, & ejus Discipulis præstitum esset. Hanc Humilitatem adeò *DEVS* ipsi compensavit, ut propter eam in toto nunc Christiano orbe non minus, quàm Soror ejus propter pretiosum un-

guentum Christo affusum, laudetur. Nihil ergo & tu vile ducas, quod pro DEI Honore obeundum est & quævis servilia obsequia Christo in Proximo, vel Proximo propter Christum libenter impende.

PUNCT. II. Considera in Lazaro (quem Evangelista cum Christo mensæ accubuisse memorat, utque in confirmationem veræ per Christi Virtutem factæ Resurrectionis ex mortuis) quomodo etiam actiones de se indifferentes ad DEI Honorem referendæ sint per bonam Intentionem; hæc autem Intentione, ut bona sit, debet esse libera ab admixtione alterius vani, vel temporalis finis: unde illi Judæi, de quibus Joannes hic v. 9. ait: *Venerunt non propter Jesum tantum, sed ut Lazarum viderent*; hac ipsa Evangelistæ animadversione minus sinceræ Intentionis vituperium subiêrunt. Prædictæ autem bonæ ac puræ Intentionis etiam ipse Christus hic specimen præbuit quando Ministerium Marthæ, & Magdalenæ pretiosam Pietatem erga se, non propter suam commoditatem ac Gloriam, sed propter Piarum Sororum solatium, ac Meritum Virtutis multiplicis, ac propter Patris sui Gloriam, qui in Filio honorabatur, admisit. Vnde Matth. 8. v. 40. dixerat: *Qui me recipit, recipit eum, qui me misit.* Et Joan. 8. v. 50. Ego autem non quæro Gloriam meam.

PUNCT. III. Considera in Maria Magdalena, quomodo domus odore unguenti, nempe odore variarum Virtutum, & Exempli domesticis præbendi, implenda sit: cum rigante enim Pedes Christi lacrymis, & capillis eos tergente, actiones Pænitentiae & Humilitatis exhibendæ sunt; cum effringente vas, & unguentum pretiosum in Christi Caput effundente

te (S. Marcus c. 14. v. 3. de illa testatur: *Venit mulier, nempe Magdalena: habens alabastrum unguenti nardi spicati pretiosi; & fracto alabaistro, effudit super Caput eius*) per Mortificationes corporis effringenda sunt lutea ac fictilia vasa corporum nostrorum, & in Caput Christi, quod Superiores nobis repræsentant, imò in ipsum Christum, effundendum Obedientiæ, Observantiæ, Charitatis sinceræ ac perfectæ unguentum, diffundens bonæ Famæ & Exempli odorem.

MEDITATIO CCCXCV.

Continuatio eiusdem Historiæ.

PUNCTUM I. Dixit ergo unus ex Discipulis eius, Judas Iscariotes, qui erat eum traditurus: *Quare hoc unguentum non vendisti trecentis denarijs, & datum est egenis?* Joan. 12. v. 4. Judæ murmuratione tribui videtur à S. Matthæo c. 26. v. 8. etiam alijs Discipulis. Quia vel quosdam ad eandem stimulavit, vel ponitur numerus pluralis pro singulari, ut in S. Scriptura sæpius ponitur solet. *Videntes autem Discipuli, indignati sunt, dicentes: Vt quid perditio hæc? potuit enim istud vendari multo, & dari pauperibus.* Sic etiam in Sacris & Religiosis Cætibus solent esse murmurationes, & unus sæpe seducit alios, atque ad idem faciendum instigat Virtutis prætextu. Cave ergo à tam noxio & contagioso vitio. Sic quoque Actiones Sanctæ & laudabiles ab alijs, & quidem à Probis etiam nonnunquam Viris, carpuntur, atque in sinistram partem accipiuntur. Itaque non cura, si actiones tuæ hominibus displiceant, neque propter eorum sinistros sermones à Virtutum actibus